

Никой не разумѣвалъ, что значать тѣ думы. „Нѣмашь ли още други дѣца?“ попыталъ Самуиль. „Имамъ още единъ сынъ,“ отговорилъ Іессей, „наймладшя, Давидъ; той пасе овцы-тѣ ми“. — „Испрати за него поскоро“, казалъ Самуиль. „Нека дойде той понапрѣдъ доклѣ не сме сѣднѣли на трапезѣ-тѣ,“.

Іессей испратилъ за Давида и прѣдставилъ Самуилу отрока, който былъ хубавъ и пріятенъ на видъ. Тогава Господь казалъ Самуилу: „Тойзи е избранный Мой; помажи го за царь“.

Самуиль взелъ ссѣдъ съ елей и помазалъ Давида, въ присутствіе-то на всички-тѣ му братіе. Духъ Божій слѣзълъ на помазанника и отъ него время всякога былъ съ него.

ГЛАВА LVIII.

Юноша Давидъ при царскыя дворъ.

Духъ Божій оставилъ совершенно Саула, комуто ся было развратило сѣрдце-то. На Саула нападнало уныніе, духъ лукавый нападалъ на него и го мѣчилъ. Който чувствова себе си недостоемъ за милости Божіи, не ся кае за лоши-тѣ си поступки и не ради да исправи поведеніе-то си, той не може да бѣде спокоенъ, колко и да бы былъ обиколенъ съ блѣскъ и величіе.

Царскы-тѣ момцы казали Саулу: „Господарю, ако заповѣдашь, ный можемъ да ти доведемъ одного челоуѣка, който умѣ твърдѣ добръ да свири съ гуслѣ; може, музыка-та да ти растури уныніе-то и да успокои твое-то мѣченіе.“ — „Добръ“, отговорилъ Саулъ, „намѣрете такъвъ челоуѣкъ“. Тогава единъ отъ царскы-тѣ момцы казалъ: „като бѣхъ во Вилеемъ Іудейскый, чухъ единъ пѣтъ да свири съ гуслѣ сына-тѣ Іессеевъ. Той свири твърдѣ добръ; при това той е челоуѣкъ уменъ, благочестивъ и угоденъ Богу“.